

15. Alle sen har mitt hjerta flappat så
 tätt. Jag har ej i modet tappat som knekt.
 I förum med andra läser min bön. Se'n
 gör mina tankar resor till ön.
 16. Som knekt vill jag ända lefva och
 dö. Se då kan jag slippa sträfwan för bröd.
 Nu är jag så matt som döden och slö. Nu
 känner ni mina öden adjö.
 Den Femte:
Angbåts-Sång
 1. Sätt maskinen i gång; Herr Kapten! sätt
 maskinen i gång, Herr Kapten! Sätt machi-
 neu i gång, sätt i gång! Hälsning vi sända
 från tonernas värld Vännen på stranden som
 wista med handen Färväl! färväl på den gung-
 gande färd, Färväl, färväl på den gungande
 färd.
 2. Sep hur böljan i fören nu brasar! Låt
 gå! Hör hur vinden i seglena susar! Jag fly-
 ger bort från min älskling der, Men des bild
 jag i mitt hjerta bär. Kanste fäller hon en
 ängslans tår, Åh, des mening jag väl förstår.
 Troget som böljan kysser stranden Så vill jag
 älska! Ja! Så vill jag älska, Så jag ju älska bör!

12. Mått denna vaka vaka vaka
 11. Mått denna vaka vaka vaka
 10. Mått denna vaka vaka vaka
 9. Mått denna vaka vaka vaka
 8. Mått denna vaka vaka vaka
 7. Mått denna vaka vaka vaka
 6. Mått denna vaka vaka vaka
 5. Mått denna vaka vaka vaka
 4. Mått denna vaka vaka vaka
 3. Mått denna vaka vaka vaka
 2. Mått denna vaka vaka vaka
 1. Mått denna vaka vaka vaka
 0. Mått denna vaka vaka vaka

GS 1016

Fem Afdelers
Nya Wisor.

Den Första:

Uti min sorg och ängslan, n.

Den Andra:

Leonard och Mathilda.

O! älskade Leonard, Mathilda n. n.

Den Tredje:

Caffe-Wisa.

Den Fjerde:

Stockholm der har jag varit rätt nu n.

Den Femte:

Angbåts-Sång.

Sätt maskinen i gång, n.

[illegible]

1. Ut i min sorg och ängslan jag mig en wisa gör, Till att fördrifwa tiden och sorgen som sig bör, Det mesta som mig gläder, så är det att jag tror, Att Herren Gud mig hjälper, som uti höjden bor.
2. När jag till werlden föddes, min ögon klara war, Den glädjen war dock ej lång, det war blott ätta dar, Jag återig se'n i werlden det klara ljuset får, Jag har i werlden wandrat i fyrti runda år.
3. Det enda som mig gläder och sagnar lika wäl: Att Herrans ord är gifwit till frälsning för min själ, Gud hjälp mig redligt wandra och bära korset rätt, Och ej deröfwer flandra så blifwer bördan lätt.
4. Ty hwarje Söndagsmorgon då höres fridens tolt, Då alla kloster ljuda till allt det kristna folk, Då öppnas templets portar för alla och här mig, Jag är om hjälp förlägen om jag skall komma dit.
5. År Adertonhundraetioosio då hörde jag en röst Att Frälsaren för mig liden och

En Biberde:

Förutan taffe, o Guds dygd!
 Svad wore menstliga lifwet!
 Allt nytt, som ännu ej minnes trytt,
 I pannans botten står skrivet.
 Den wi ha brudt ur lifsa flumpen,
 Oia lifwets öden i tasselumpen. :

7. Hjem har för uniformen gjort mest :.
 Jo Stråddar'n och sen reformen der näst :.
 Nu har alla gamla lufswor som fanns :.
 Förwandlats till pifelhufswor med swans. :.

8. Modellen på våra rockar æt ja :.
Är ful men för våra rockar så bra :.
De slå på de arma nöten allt jemt :.
Sitt rockstjört i rena gröten på skämt. :.

9. Det ligger ty wärr i blodet förstås :: Att följa med riksmodet Gud nås :: Nu börjar den Fransosen att släp :: Då ge wi hwar an på nosen hos oss ::

10. Nog minns jag de bataljer i stan ::
Då pistade jag karnaljer som fan :: Jag vå-
gade lifvet gjerna för pack :: I hopp att få
en stjerne som tack ::

11. När pöbelu sprang och hurra väl
 fick;: Fritt husrum uti en kurre snart gick;:
 Vi genast att börja seger på nytt;: Der Ty-
 skarne slagit läger jo pytt. ::

12. Från krogskuld och våra flickor vi
för:;. Till Danmark på några veckor och
smar:;. För vi skulle gå och smyga på Tyn:;.
Och se våra bröder flyga i styn:;.

13. Vi sparade wäl patroner som grål :.
 Det kostade Erå millioner litwål :.
 Och hem för wi lika många som dit :.
 Fast nåsorna war så långa som hit :.

14. Att jag ej så Dannebrogorden är
hårdt :: Fast särad i vänstra bogen så svårt ::
Jag menar utaf en snärta så söt :: Som
måttade på mitt hjerta och sköt. ::